

■ اکنون وضع اقتصادی بخشی از مردم، بیکاری بخش مهمی از جوانان، وضعیت رکود و تعطیل شدن کارخانه‌ها و از طرف دیگر گرانی دلار و به تبع آن گرانی کالاها موجب نارضایتی بخش وسیعی از جامعه شده است. به نظر شما این وضعیت تا کی ادامه می‌یابد و چرا اقدامی برای اصلاح این وضعیت نمی‌شود؟

به نظر من دولتی که اکنون روی کار آمده، دولتی ناکارآمد است. رئیس‌جمهور و بخشی از اعضای دولت وقت کافی برای اداره کشور نمی‌گذارند؛ مهم‌تر از آن این است که بخش مهمی از زعمای دولت با گرایش‌های اشرافی و آمیخته شدن به زندگی‌های مادی فاصله‌فاحشی با مردم پیدا کرده‌اند و وضعیت مردم را درک نمی‌کنند.

ⓧ ناهماهنگی‌های بسیاری بین اجزای دولت وجود دارد

ناهماهنگی بین اجزای دولت و وجود اختلافات بین برخی وزارتخانه‌ها و نداشتن تدبیر از مشکلاتی است که کشور را رنج می‌دهد و تا وقتی وضعیت دولت تغییر نکند و مسئولان و وزرایی کارآمد، خوشفکر و دارای ایده‌های نو بر راس امور کشور به‌ویژه امور اقتصادی، صنعتی و کشاورزی گمارده نشوند بعید می‌دانم از تنور این دولت نانی گرم شود.

ⓧ دولت روحانی برآیند دولت کارگزاران و اصلاحات است

آنها ۴۰ سال است که هر چه داشته‌اند عرضه کرده‌اند. غیر از چندسالی که احمدی‌نژاد سرکار بود- که بخشی از همین دولت در آن زمان هم سکان امور را به‌دست داشتند- در بقیه این ۴۰ سال یعنی حدود ۳۲ سال دولت در اختیار همین جریان بوده است یعنی دولت آقای روحانی برآیند دولت میرحسین موسوی، دولت کارگزاران و دولت اصلاحات است و کسی شک ندارد که آقای روحانی بدون حمایت همه دولت‌های گذشته امکان رای‌آوری نداشت، البته ظاهراً احمدی‌نژاد و جریان انحرافی هم به روحانی رای داده بودند، بنابراین دولت‌های روحانی برآیند مدیران امتحان پس داده و اکثراً فرسوده ۴۰ سال گذشته است. آن زمانی که آنها جوان‌تر بودند و طبیعتاً فکر جوان و انرژی لازم را داشتند و آن زمان که آنها هنوز تا این حد گرفتار دنیا و زرق‌وبرق آن نشده بودند و نسبتاً روحانیت بهتری داشتند، سطح آنها آنقدر نبود که بتوانند این کشور را اداره کنند. اگر پشتیبانی ملت انقلابی، امام(ره) و رهبر معظم انقلاب اسلامی نبود آنها همان زمان نیز با این سطح از هوش، سواد و آگاهی نمی‌توانستند کشور را اداره کنند.

ⓧ هیچ‌کسی برای برطرف کردن اختلافات درون دولت وجود ندارد

اکنون که اکثراً به لحاظ جسمی پیر و فرسوده شده‌اند و به لحاظ روحی از خوی مردمی و روحیه انقلابی فاصله گرفته‌اند و فرزندان‌شان بزرگ شده‌اند و بسیاری از آنها گرفتار ثروت‌اندوژی و بعضاً زندگی‌های قارونی هستند، قطعاً نمی‌توانند کشور را اداره کنند. وقتی بعضی از وزرا از اینکه رئیس‌جمهور را نمی‌توانند ببینند گلایه می‌کنند، وقتی بعضی از وزرا روحیه کار ندارند و کسی هم نیست که اختلاف آنها را حل‌وفصل کند و به آنها روحیه بدهد، وقتی رئیس‌جمهور هم منشأ اعتراضات مردم را نمی‌خواهد بپذیرد و دلایل اعتراضات مردم را غیراقتصادی اعلام می‌کند چه توقعی دارید که بدون اصلاحات اساسی درون دولت وضعیت کشور بهبود یابد؟

■ مردم با وجود اعتراضاتی که دارند از انقلاب دفاع می‌کنند. روز ۲۲ بهمن امسال نشان داد که مردم بدرغم گلایه از وضعیت خود همچنان پس از ۴۰ سال پای نظام ایستاده‌اند. نظر شما چیست؟

قطعاً همین‌طور است. انقلاب متعلق به توده مردم است. انقلاب را پابرهنگان و مستضعفان به پیروزی رساندند. همین طبقه مستضعف و محروم کشور با حضور در جنگ و میادین مختلف و مقابله با فتنه‌های گوناگون تاکنون انقلاب را حفظ کرده‌اند. از ابتدای انقلاب همین پابرهنگان برای حفظ انقلاب‌شان در چند جبهه مبارزه می‌کردند؛ هم در برابر دشمن خارجی که می‌خواست انقلاب را نابود کند و هم در برابر اشراف، کاخ‌نشینان و طاغوتیان جدید که می‌خواستند انقلاب مستضعفان را از سیر خودش منحرف کنند. توده مردم اعم از روستاییان، کشاورزان، شهرنشینان و طبقات متوسط جامعه و مابین‌تر از آن مانند معلمان و فرهنگیان، کسبه و بازاریان و دانشگاهیان و جوانان اکثریت آنها پای انقلاب ایستاده‌اند. متأسفانه دشمنان خارجی به‌تدریج به اشراف و طاغوتیان جدید از طریق جاسوسان‌شان متصل شده‌اند و با انواع حیل‌ها تلاش می‌کنند همین اشراف و کاخ‌نشینان را از طریق تبلیغات و جنگ نرم بر کشور حاکم کنند. جنگ سختی همچنان در جریان است؛ جنگ بین مستضعفان- که می‌خواهند مستقل بمانند- و اشراف و طاغوتیان و زالوصفتان که با پشتیبانی بیگانگان به دنبال این هستند که انقلاب مستضعفان را به نابودی بکشانند. بنابراین توده مردم همچنان در برابر اشراف و کاخ‌نشینان- که مال مستضعفان را به یغما برده‌اند، خون آنها را در شیشه کرده‌اند و به دنبال این هستند که انقلاب مستضعفان را تحویل آمریکا و انگلیس بدهند- مقاومت می‌کنند. ۲۲ بهمن امسال از آن جهت تماشایی بود که مردم و طبقه متوسط و محروم جامعه از خطر پیوند بین قاروتیان و آمریکاییان آگاه شده‌اند و مردم پی برده‌اند که اگر دیر بجنبند این طبقه اشراف با ثروت‌های نامشروع قارونی و با پشتیبانی امپراتوری خبری صهیونیستی انقلاب را نابود خواهند کرد. بنابراین حضور گسترده مردم در ۲۲ بهمن هشدار به اشراف و کاخ‌نشینان داخل و پشتیبانان خارجی آنها بود.

ⓧ مردم در اعتراضات خود خواسته‌های به حقی داشتند

■ سال ۹۶ که به پایان آن نزدیک می‌شویم شاهد

تجمعات زیادی بودیم و در آخر این تجمعات تبدیل به اغتشاش شد. چرا گذاشتند کار به اینجا برسد؟ آنچه در کف خیابان اتفاق افتاد ناشی از بی‌تفاوتی بخشی از مسئولان کشور نسبت به خواسته‌های مردم بود، البته دشمنان انقلاب اسلامی و منافقان هم از این ماجرا سوءاستفاده کردند.

مردم در اعتراضات خود خواسته‌های به حقی داشتند. با اینکه مردم اصل نظام و انقلاب را قبول دارند اما نسبت به وضعیت کشور، چه قبل از اینکه اعتراضات تبدیل به آشوب خیابانی شود چه زمانی که مردم برای دفاع از نظام و انقلاب به خیابان آمدند، مردم در یک موضوع هم داستان بودند و آن اعتراض به وضعیت اقتصادی، فساد، شکاف طبقاتی و بی‌عدالتی حاکم بر کشور بود. بخش مهمی از کسانی که در خیابان حضور داشتند به لحاظ مالی ضعیف بودند. حرف آنها این بود که انقلاب برای مستضعفان و پابرهنگان است و ما به‌عنوان مستضعفان چه جایگاهی در این انقلاب داریم؟ تا به امروز یک جریان خاص با شاخ و برگ‌شان ۴۰ سال است بر کشور حاکم شده‌اند و اکثراً ثروت‌های نجومی برای خودشان جمع کرده‌اند ولی طبقه محروم جامعه سهم چندانی از انقلاب به دست نیاورده‌اند.

حال این سوال مطرح است که آیا این انقلاب برای پابرهنگان نبود؟ این پابرهنگان چه جایگاهی در حکومت دارند غیر از فشاری که بر آنها وارد می‌شود و غیر از اینکه هرازچندگاه مشاهده می‌کنند که اموال بیت‌المال که اموال آنهاست توسط عده‌ای از یقه‌سفیدها و اشراف و وابستگان به مسئولان کشور درزیده و اختلاس می‌شود، سهم مستضعفین از این انقلاب چیست؟ مستضعفینی که این انقلاب را به پا کردند امروز نسبت به مسئولان کشور که حق آنها را ضایع کردند، اعتراض دارند.

ⓧ برخی افراد منتسب به حکومت پول مردم را غارت کردند

■ برخی می‌گفتند بخشی از این اعتراضات برای بحث گرانی دلار و بودجه و خبرهایی که درباره بودجه می‌رسید است. نظر شما چیست؟

این بحث روشنی است، اصل اعتراض مردم برای فساد است. جلوی مجلس چند ماه قبل از این آشوب‌های خیابانی، وقتی اعتراضات کاملاً مدنی و آرام بود، آنهایی که مال باختمان کاسپین و موسسات مالی بودند شعار می‌دادند: «یک اختلاس کم بشه مشکل ما حل میشه». متأسفانه باید بگویم که با مجوز حکومت برخی افراد منتسب به حکومت موسسات مالی تأسیس کردند و پول مردم را غارت کردند.

هیچ موسسه مالی در این کشور پیدا نمی‌کنید که موسسان و مدیران آنها ارتباطی با حکومت نداشته باشند. به‌عنوان مثال موسسه میزان متعلق به چه کسانی بود؟ این موسسه توسط جمعی از مدیران قضایی در سال ۷۰-۶۹ تأسیس شد به دلیل وجود برخی مفاسد در بین مدیران این موسسه و غارت کردن اموال مردم این موسسه دچار مشکل شد و بخشی از مردم با سختی توانستند اموال خود را پس بگیرند. موسسه مالی ثامن‌الحجج متعلق به چه کسی بود؟ یک فردی وابسته به حکومت بود که موسسه ثامن‌الحجج را تأسیس کرده است و با انواع حیل‌ه پول مردم را جمع کرده و سال‌ها فعالیت می‌کند و این مسائل مربوط به امروز نیست.

ⓧ بیشتر موسسات مالی در دوران سازندگی شکل گرفت

واقعیت این است که موسسات مالی و شرکت‌های بزرگ تجاری عمدتاً با دخالت کارکنان دولت و اجزای حکومت و با حمایت آنها در طول

سال‌های پس از جنگ به‌ویژه در دولت سازندگی شکل گرفت و در دولت روحانی به دلیل رکود حاکم بر کشور و نیز فساد حاکم بر این موسسات و شرکت‌ها دچار اختلال شد و در این میان صدها هزار نفر از مردم که به تبلیغات صدا و سیما اعتماد کرده بودند و پول خود را در این موسسات و شرکت‌ها سپرده بودند دچار مشکل شدند.

ⓧ آقازاده‌هایی که چند شغل دارند چه تخم دوزدهای کردند؟

البته بخشی از افرادی که به کف خیابان‌ها آمدند، جوانان بیکار بودند. جوانان می‌بینند که یک آقازاده‌ای ده شغل و یک مسئول دیگر در کشور ۲۰ شغل دارد. مگر آنها چه ژنی دارند و چه تخم دوزدهای کردند که باید همچنان بعد از این همه مفاسد و این همه ناسامانی در کشور و شکاف طبقاتی و فقر و بدبختی در کشور، چندین شغل در کشور داشته باشند؟ مردم می‌گویند اکنون که ثابت شده‌است شما توان اداره کردن را ندارید اجازه دهید نسل بعدی که با هوش‌تر، جوان‌تر و سالم‌تر هستند کشور را اداره کنند. در کنار بیکاری، گرانی و افزایش قیمت ارز قیمت دولت در لایحه بودجه سال ۹۷ پیش‌بینی کرده بود که قیمت بنزین را به ۱۵۰ تومان افزایش دهد و این موضوع به افکار عمومی هم اعلام شد. متأسفانه دولت آقای روحانی کارت سوخت را بی‌خاصیت کرد و با حذف کارت سوخت مصرف بنزین به‌شدت افزایش یافت یعنی از ۶۰ میلیون لیتر در روز به ۸۰ میلیون لیتر و با احتساب گاز مصرفی به حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز رسید. به جای احیای کارت بنزین و کنترل مصرف و جلوگیری از قاچاق، دولت مساله افزایش قیمت را در دستورکار قرار داد و این موجب اعتراض مردم شد.

چندین سال است ما اصرار داریم یارانه ثروتمندان را حذف کنیم و در مجلس هم آن را مصوب کردیم، ولی آن مصوبه را اجرا نکردند و اکنون حدود ۷۶/۵ میلیون نفر یارانه می‌گیرند. دولت برای حل مشکل بیکاره خواست یارانه ۳۳ میلیون نفر را حذف کند، معلوم است که این تصمیم هم خلاف تدبیر بود و صدای مردم را درآورد.

ⓧ مردم از فاسد شدن مسئولان به خیابان‌ها آمدند

هرچند دشمن از هر فرصتی در کشور ما به نفع خود سوءاستفاده می‌کند اما آن چه در خیابان رخ داد نامربوط به اعتراضات مردمی بود که نسبت به فساد(یعنی فاسد شدن بخشی از مسئولان و مماشات بخشی دیگر از مسئولان در برابر فساد) اعتراض دارند. آنها نسبت به

شکاف طبقاتی و هرج و مرج مدیریتی در کشور اعتراض دارند؛ مردم قسمت‌های پایین حکومت را می‌بینند که برخی به اخذ رشوه عادت کرده‌اند و کارشان در ادارات اکثراً به بدون پارتنی و رشوه جلو نمی‌رود. مردم می‌بینند چگونه یک مامور دولتی یا مامور یا مسئول حکومت در طبقه پایین و بسا بعد از مدت کوتاهی زندگی عجیبی پیدا می‌کنند، در طبقات بالای حکومت هم مشاهده می‌کند برادران مقامات ارشد دولتی به فساد اقتصادی آمده‌اند و آن مقامات به جای اینکه برادران خود را طرد کنند از آنها دفاع می‌کنند. مردم با خود فکر می‌کنند نکنند آنها هم شریک هستند.

مردم عادی می‌بینند عده‌ای در حکومت هستند که بیکاره زندگی شاهانه پیدا می‌کنند و عده‌ای بیرون حکومت با همان هوش بلکه بهتر، شبانه‌روز تلاش می‌کنند اما نمی‌توانند زندگی خود را اداره کنند. کسی که داخل حکومت است حقوق ماهانه او سر برج واریز می‌شود، جدای از آن تسهیلات دریافت می‌کنند و زندگی خود و خانواده‌اش آباد است، بعضاً هستند افرادی که با سودجویانی بیرون حکومت شریک هستند و با استفاده از رانت و رشوه و سوءاستفاده از موقعیت به آلف و اولوف می‌رسند و هیچ کسی هم نمی‌پرسد از کجا آورده‌اید؟

ⓧ مردم نسبت به عدم اجرای اصل ۱۴۲ قانون اعتراض دارند

مردم نسبت به اینکه اصل ۱۴۲ و ۴۹ قانون اساسی اجرا نشده است، اعتراض دارند. اصل ۴۹ قانون اساسی می‌گوید دولت و حکومت مسئول است که اموال نامشروع را بگیرد و به بیت‌المال بازگرداند. چرا این میزان فقیر باید در کشور باشد؟ اگر مسئولان حکومت و مرتبطان آنها اموال مازاد خود را به بیت‌المال بازگرداند فقر ریش‌کن می‌شود.

بدون شک کم نیستند از کارکنان و مدیران حکومتی که اموال حرام را انباشته کرده‌اند. مگر می‌شود کسی کاخی بسازد و حقوق کوخ‌نشینان در آن نباشد؟ این کلام المیرالمومنین (ع) است. مگر قرار نبود پرتویی از حکومت علوی داشته باشیم؟ کسانی که در کشور مسئول هستند باید خود را با اقشار ضعیف مردم مقایسه کنند نه اینکه خودشان را با اغتیا و اشراف مقایسه کنند. متأسفانه بخشی از مسئولان حکومت خود را با اشراف مقایسه نمی‌کنند بلکه خودشان جزو اشراف هستند.

ⓧ زمان آن رسیده که مفسدین و رانتخواران پول مردم را برگردانند

قرار بود نظام جمهوری اسلامی این میزان فساد داشته باشد؟ طبیعی است که مستضعفان توده مردم هم اعتراض می‌کنند و من با صدای بلند اعلام می‌کنم این اعتراض مردم حق است. زمان آن رسیده افرادی که

نظام را به این مرحله رسانده‌اند و این مقدار از فساد و رانت‌خواری را بر کشور حاکم کرده‌اند از مردم عذرخواهی کنند و اموال مردم را برگردانند. آنها که دل‌شان برای این کشور و این نظام می‌تپد باید به میدان بیایند و خیزش مستضعفان را فرصتی برای جراحی درون نظام ببینند تا انقلاب که از مسیر اهداف و آرمان‌های امام منحرف شده است به مسیر خود یعنی دوباره به مستضعفین بازگردد.

ⓧ امروز زندگی مدیران قوا شبیه مستضعفان نیست

مردم می‌گویند یک مسئول اعم از فرماندار، استاندار، مسئولان قوه قضائیه و نماینده‌های مجلس در این کشور پیدا کنید که زندگی شبیه مستضعفین داشته باشند.

این سوال مردم شاید اغراق باشد و من اذعان دارم که بسیاری از مسئولان کشور ساده زیست بوده‌اند لیکن اکنون اکثریت مسئولان کشور وضعیتی بالاتر از زندگی متوسط جامعه دارند. آنها که سالم زندگی کرده و دزدی و رانت‌خواری نکرده باشند زندگی معمولی دارند، حداکثر زندگی آنها متوسط است. ولی اکثراً به دلیل برخورداری از رانت یا ویژگی‌خواری‌های قانونی و غیرقانونی وضعیت متفاوتی با توده مردم دارند.

مردم یک ماه جلوی قوه قضائیه تحصن می‌کنند یک مسئول از قوه قضائیه نمی‌آید بپرسد چه می‌گویید؟ مردم یک ماه جلوی مجلس تحصن می‌کنند و یک نفر نمی‌گوید شما چه می‌گویید؟ مردم جلوی استانداری تجمع می‌کنند و نمتنها جواب مردم را نمی‌دهند بلکه بعضاً مردم را شلاق هم می‌زنند و آنان فقط و فقط حقوق خودشان را طلب می‌کنند و انتظار دارند کسی پیدا شود پاسخ آنها را بدهد.

ⓧ هیچ اراده‌ای در برابر فساد در این سال‌ها وجود نداشته است

■ به بحث مبارزه با مفاسد اشاره کردید. این ماجرا چندین بار از سوی دولت‌های مختلف مطرح شده‌است، الان چقدر اراده برای مبارزه با مفاسد وجود دارد؟

هیچ اراده‌ای در برابر فساد در این سال‌ها وجود نداشته است. ۱۴ سال است که در مجلس هستیم. از اولین سال‌ها، طرح رسیدگی به اموال مسئولان رابنده با همکاری سازمان بازرسی کل کشور، وزارت اطلاعات و مرکز پژوهش‌های مجلس نوشتم. ۱۰ سال پیگیری کردیم پس از رد آن توسط شورای نگهبان موضوع به‌مجم تشخیص مصلحت نظام ارجاع شد. مجمع هم می‌خواست آن را رد کند، ولی باتوجه به مخالفتی که ظاهراً مقام‌معظم‌رهبری کرده‌بودند مجمع نتوانست آن را رد کند ولی آن طرح جامع و کاملی را که ما در مجلس هفتم به‌سختی تصویب کردیم به یک مصوبه کم‌خاصیت و مضحک تبدیل کرد.

ⓧ طرح رسیدگی به اموال مسئولان در کشوی میز رئیس قوه است

محمد دهقان در

طرح رس

در کشور

انصاری در او

با فساد است

بیشتر موس

الان هم دو سال است همان مصوبه را در کشوی میز خود گذاشته‌اند و آیین‌نامه آن را هم نمی‌نویسند. دو سال است که باید به اموال مسئولان رسیدگی شود ولی تاکنون آیین‌نامه آن را هم ننوشت‌اند.

■ چه کسی باید آیین‌نامه را بنویسد؟

رئیس قوه قضائیه باید بنویسد. درخصوص حقوق‌های نجومی سال گذشته قانون تصویب کردیم و به شورای نگهبان فت و بازگشت. شورای نگهبان با استناد به بند ۸ اصل سوم قانون اساسی مصوبه مجلس را خلاف نظام اداری صحیح تلقی کرد. مصوبه مجلس فقط می‌خواست با پرداخت حقوق‌های بالاتر از ۲۰ میلیون تومان مخالفت کند و سخنی از نظام اداری در میان نبود، لیکن برداشت شورای نگهبان این بود و همین برداشت شورای نگهبان موجب شد کسانی که در مجلس و دولت با ایجاد تناسبی بین حقوق‌های کارکنان مخالف بودند و دریافت حقوق‌های نجومی را حق مدیران می‌دانستند از نظریه شورای نگهبان سوءاستفاده و صورت مساله را پاک کنند.

ⓧ نظام اداری کشور ظرفیت مبارزه با فساد را ندارد

تاکنون ما هر موضوعی درباره مبارزه با فساد پیگیری کردیم به نتیجه نرسیده است. اگر هم به قانونی تبدیل شده اجرایی نشده است که این خود‌نشان می‌دهد نظام اداری کشور ظرفیت مبارزه با فساد را ندارد.

ⓧ اگر اصل ۱۴۲ قانون اساسی اجرا می‌شد وزیر ۵۰۰ میلیاردی نداشتیم

■ خود شما هم پیگیری کردید؟

بله، ۱۰ سال پیگیری کردیم تا اصل ۱۴۲ قانون اساسی اجرا شود. این واقعیت تلخ را باید بپذیرفت که اصل ۱۴۲ قانون اساسی از ابتدای انقلاب تاکنون یعنی همان اصل «از کجا آورده‌اید؟»، اجرا نشده است. اگر اجرا می‌شد ما وزیر ۵۰۰ میلیارد تومانی و هزار میلیارد تومانی نداشتیم. اگر اجرایی‌شد این همه افراد نیکبزه پرورش نمی‌یافتند، طیف آقازاده‌ها تشکیل نمی‌شدند که اموال بیت‌المال را با استفاده از رانت وابستگی‌شان غارت کنند و طبقه مرفهان بی‌درد را تشکیل دهند و برخی از آنها رسماً در خدمت ضدانقلاب درآیند. مال فقرا و محرومان را بخورند و با لقمه حرام مست ثروت شوند و شمشر بردارند و علیه انقلاب خونین مستضعفان توطئه کنند.

ⓧ برخی افسرد در اثر نادانی در خدمت اغراض مفسدان قرار گرفته‌اند

متأسفانه آنها که انقلاب مستضعفان را به انحراف کشاندند و اشراف و ثروتمندان و برخی فاسدان را بر اموری از کشور حاکم کردند، اجازه ندادند با فساد اقتصادی و با مفسدان برخورد شود و اصل ۴۹ قانون اساسی را اجرا نکردند، اگر اجرایی‌کردن این میزان ثروت نامشروع به دست عده‌ای نبود.

ⓧ برخی‌ها اگر انقلاب نبود باید چوپانی می‌کردند

بدون شک برخی افراد احق هم بدون اینکه خود فاسد